

РЕШЕНИЕ

№ 7706

гр. София, 20.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 07.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **11181** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр. с чл.76Б от Закона за убежището и бежанците.

Образувано е по жалба на М. С. З.- гражданин на А. срещу Решение № ВР-33/14.10.2021 година на Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, с което последният не допуснал последваща Молба с рег. № УП-6948/27.09.2021 година на ДАБ от М. С. З. до производство за предоставяне на международна закрила.

Развитите в жалбата оплаквания са за неправилност, незаконосъобразност и противоречие с новите факти и обстоятелства на оспореното решение, тъй като административният орган не е анализирал приложените към последващата молба писмени доказателства, които са във връзка с твърденията му за новонастъпили обстоятелства от значение за личното му положение в държавата му на произход- А.. Посочва се още, в Решението са изложени мотиви, които касаят по същество разглеждане на молбата за предоставяне на закрила, като Интервюиращ орган е излязъл извън предмета на производството и без да притежава правомощия за това. Посочва се още, че представената към молбата позиция на ВКБООН представлява официален документ, издаден от специализиран орган, в която се съдържа информация за промяната в положението на държавата на произход на търсещия

закрила, с която промяна търсещият закрила обосновава последваща си молба за закрила. Посочва се още, че при издаване на Решението е допуснато и нарушение на материалния закон и се иска неговата отмяна.

В съдебно заседание, оспорващият М. С. З., редовно и своевременно призован се явява и с помощта на преводача С. Х. поддържа жалбата на заявените основания. Наред с това жалбата му се поддържа от адвокат И. редовно упълномощен, който развива подробни съображения за незаконосъобразност на Решението и в представената по делото писмена защита.

Ответникът по оспорването-Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, редовно и своевременно призован, се представлява от юрисконсулт П. редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

СГП редовно и своевременно призована се представлява от прокурор М., която изразява становище за основателност на молбата и моли да бъде отменено Решението на Интервюиращ орган при ДАБ към МС като неправилно и да бъде върната преписката за ново произнасяне.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142, ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

От приложените към административната преписка писмени доказателства, е видно, че със Заповед № РД-05-785/09.12.2021 година на Председател на ДАБ към МС Б. В. Д.-Младши експерт в РПЦ- [населено място] е определен за интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ.

На 22.12.2020 година оспорващият депозирал първа по реда молба за предоставяне на международна закрила, като с Решение № УПП-6/11.01.2021 година Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ отхвърлил молбата на М. С. З. като явно неоснователна.

Решението не е обжалвано и е влязло в сила.

На 27.09.2021 година оспорващият депозирал втора по ред Молба за предоставяне на международна закрила, към която приложил писмени доказателства.

С Решение № ВР-33/14.10.2021 година Интервюиращ орган при ДАБ към МС не допуснал последващата молба до международна закрила. Решението е връчено на 26.10.2021 година на пълномощник на оспорващия – адвокат И..

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.84, ал.1 ЗУБ от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна. Съображенията за това са следните:

Оспореното Решение № ВР-33/14.10.2021 година на Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК, /така наречените условия за редовно действие на административните актове./ При преценката, съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона

форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган-това е Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, на когото изрично по силата на чл.48, ал.1, т.10 от ЗУБ, Председател на ДАБ при МС на РБ е предоставил правото да провежда ускорено производство по реда на Глава шеста, раздел Втори от Закона за убежището и бежанците. Наред с това, между страните няма спор, а и от приложените по делото писмени доказателства е видно, че лицето Б. Д. изрично е определен от Председател на ДАБ към МС за интервюиращ орган по реда на чл.48, ал.1, т.10 от ЗУБ.

Спазени са изискванията на чл.59 АПК за форма. Решението съдържа предвидените в чл.59, ал.2 АПК задължителни реквизити, с означение на фактическите и правните основания за издаването му чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ.

При издаването на решението, интервюиращият орган е нарушил процесуално-правните и материално-правните разпоредби на ЗУБ и АПК.

С измененията на ЗУБ се създаде нов Раздел III.

Процедура по предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила, като в чл. 76а (Нов - ДВ, бр. 101 от 2015 г., изм. - ДВ, бр. 89 от 2020 година/ е посочено, че преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно [чл. 13, ал. 2](#). Чл.76б от ЗУБ е доуточнено, че в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила или не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. За молби, подадени по реда на [чл. 58, ал. 4](#), срокът по ал. 1 започва да тече от получаването на молбата в Държавната агенция за бежанците. Изрично по силата на алинея 3-ако в срока по ал. 1 не бъде взето решение, последващата молба за международна закрила се смята за допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Решенията по ал. 1 се връчват по реда на [чл. 76](#), а по аргумент от нормата на алинея 5 на чужденец, подал последваща молба за международна закрила, се извършва регистрацията в срок до три работни дни от допускането на молбата му до производство за предоставяне на международна закрила.

В конкретния случай, чужденецът е депозирал последваща молба за предоставяне на закрила на дата 27.09.2021 година. Според легалното определение на параграф 1, т.1 от ДР на ЗУБ. "[Чужденец](#)" е всяко лице, което не е български гражданин или не е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, както и лице, което не се разглежда като гражданин на нито една държава в съответствие с нейното законодателство, а „чужденец, търсещ закрила“ е този, който е заявил желание за получаване на закрила по този закон до приключване на разглеждането на молбата/ аргумент от разпоредбата на параграф 1, т.2 от ДР на ЗУБ. Молбата за международна закрила представлява отправено искане за закрила от чужденец до Република България/ параграф 1, т.10 от ДР на ЗУБ. От своя страна, съгласно параграф 1 т.6 от ДР на ЗУБ. (изм. - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г.) "[Последваща молба](#)" е молба за предоставяне на международна закрила

в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България. Легално определение на понятието "Последваща молба е дадено и в чл.2, буква е от Директива 2013/32/ЕС, според която „последваща молба“ означава молба за международна закрила, подадена след вземането на окончателно решение по предишна молба, като това включва и случаите, когато кандидатът изрично е оттеглил молбата си, и случаите, когато решаващият орган е отхвърлил молбата след нейното негласно оттегляне в съответствие с член 28, параграф 1.

Подадената от чужденеца, търсещ международна закрила молба от 27.09.2021 година представлява последваща такава по смисъла на цитираната разпоредба на параграф 1 ,т.б от ДР на ЗУБ/ при наличие на влязло в сила Решение, с което е приключило производството по предоставяне на международна закрила и то в посока отказ да бъде предоставена международна закрила. Тази именно последваща молба с оглед новосъздадената разпоредба на чл.76б от ЗУБ и съобразно предоставената възможност на интервюиращ орган при ДАБ към МС в срок от 14 работни дни от получаване на последващата молба за закрила без да провежда интервю и то само въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца да вземе решение, което в конкретния случай е недопускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Законодателят е предвидил ограничение относно срока, в който може да се вземе решението- 14 работни дни от подаване на молбата, който срок е преклузивен и ако интервюиращ орган в този срок не вземе решение по реда на чл.76б,ал.1,т.1 или т.2 се смята, че последващата молба е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Интервюиращ орган именно в този предвиден срок от 14 работни дни от подаване на последващата молба за предоставяне на международна закрила е издал решението си, с което не е допуснал молбата за разглеждане в производството по предоставяне на международна закрила/ като молбата е постъпила в ДАБ на 27.09.2021 година, а решението е издадено на 14.10.2021 година в срока/ който изтича на 15.10.2021 година/ . Съществено е, че това производство е предхождащо същинското производство по разглеждане на молбата за предоставяне на закрила и целта му е предварително разглеждане на молбата преди да бъде допусната до разглеждане в производство по общия ред. Нещо повече дори, самата цитирана по- горе Директива допуска при последваща молба да не се повежда лично интервю с подалия такава последваща молба. Наред с това, в конкретния случай, интервюиращ орган при ДАБ към МС е спазил и РАЗДЕЛ IV - Член 40 -Последваща молба от Директивата- когато лицето, което е подало молба за международна закрила в държава-членка, предостави допълнителни сведения или подаде последваща молба в същата държава-членка, тази държава-членка разглежда тези допълнителни сведения или елементите на последващата молба в рамките на разглеждането на предходната молба, или в рамките на разглеждането на преразглежданото или обжалваното решение, доколкото в тази рамка компетентните органи могат да отчетат и разгледат всички елементи в подкрепа на новите сведения или последващата молба. С цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно член 33, параграф 2, буква г) първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или

са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, Ако в предварителното разглеждане по параграф 2 бъде заключено, че са установени или представени от кандидата нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II. Държавите-членки могат да предвидят и други причини за последваща молба, която да бъде допълнително разгледан, акогато последващата молба не е разгледана допълнително в съответствие с настоящия член, тя се счита за недопустима в съответствие с член 33, параграф 2, буква г). Самите процедурни правила относно разглеждането на последващите молби са уредени в чл.42 от Директива 2013/32/ЕС, като е предоставено на държавите-членки право да могат да уредят в националното си законодателство правила за предварителното разглеждане съгласно член 40. Тези правила могат, *inter alia*: а) да задължават съответния кандидат да посочи фактите и да изложи доказателства, които оправдават новата процедура;

При подаване на молбата от 27.09.2021 година интервюиращ орган именно в този предвиден срок от 14 работни дни от подаване на последващата молба/ депозирана в ДАБ на 27.09.2021 година за предоставяне на международна закрила е издал решението си, с което не е допуснал молбата за разглеждане в производството по предоставяне на международна закрила. Съществено е, че това производство е предхождащо същинското производство по разглеждане на молбата за предоставяне на закрила и целта му е предварително разглеждане на молбата преди да бъде допусната до разглеждане в производство по общия ред. Нещо повече дори-самата цитирана по-горе Директива допуска при последваща молба да не се провежда лично интервю с подалия такава последваща молба. Наред с това, в конкретния случай интервюиращ орган при ДАБ към МС нарушил и РАЗДЕЛ IV - Член 40 - Последваща молба от Директивата- когато лицето, което е подало молба за международна закрила в държава-членка, предостави допълнителни сведения или подаде последваща молба в същата държава-членка, тази държава-членка разглежда тези допълнителни сведения или елементите на последващата молба в рамките на разглеждането на предходната молба, или в рамките на разглеждането на преразглежданото или обжалваното решение, доколкото в тази рамка компетентните органи могат да отчетат и разгледат всички елементи в подкрепа на новите сведения или последващата молба. С цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно член 33, параграф 2, буква г) първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС. Ако в предварителното разглеждане по параграф 2 бъде заключено, че са установени или представени от кандидата нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II. Държавите-членки могат да

предвидят и други причини за последваща молба, която да бъде допълнително разгледана, а когато последващата молба не е разгледана допълнително в съответствие с настоящия член, тя се счита за недопустима в съответствие с член 33, параграф 2, буква г). Самите процедурни правила относно разглеждането на последващите молби са уредени в чл.42 от Директива 2013/32/ЕС, като е предоставено на държавите-членки право да могат да уредят в националното си законодателство правила за предварителното разглеждане съгласно член 40. Тези правила могат, *inter alia*: да задължават съответния кандидат да посочи фактите и да изложи доказателства, които оправдават новата процедура.

.Интервюиращ орган при ДАБ към МС не е обсъдил приложените писмени доказателства от страна на търсещия закрила М. С. З. не е отчел факта, че с тази последваща молба се навеждат нови факти от съществено значение за личното положение на молителя-най-вече в А. и съответно могат да се определят като нови факти- в А. продължава да е опасно за хората и междувременно променената обстановка в А. и общоизвестна е информацията, че ситуацията в А. в момента е неспокойна,

непрекъснато се променя и към настоящия момент тя не е такава, каквато органът е преценявал по Справката от 01.09.2021 година/ като тази Справка е само за това дали талибаните изпращат заплашителни писма/, същата не отразява актуалната обстановка в А., особено след изтеглянето на военните сили на САЩ и вземането на властта в страната от талибаните през август 2021г.

Сведенията от различни информационни източници са за масова евакуация на хора от страната, предупреждения за предстояща хуманитарна криза (Генерален секретар на ООН в изявление от месец септември, атентати на летището в К., МВнР поставя страната по индекс на риска Ниво 5, Предупреждение за преустановяване на всякакви пътувания и незабавно напускане на страната. Съветът за сигурност на ООН е приел на 30.08.2021 година Резолюция за А., която призовава талибаните да осигурят безопасното изтегляне на афганистанци и чуждестранни граждани. Предвид предполагаемия поток от бежанци от военните действия в А. и събитията след завземане на властта от талибаните, В. комисариат за бежанците към ООН призовава съседните на А. държави да запазят границите си отворени за тези, които търсят безопасност. Медии съобщават, че по сведения на ООН, съвсем скоро след като талибаните са превзели властта, от А. пристигат новини за тежки нарушения на човешките права, за екзекуции. Съобщава се за екзекуции, извършвани от талибаните, като жертвите са били цивилни граждани и бивши кадри на афганистанските сили за сигурност. Позоваването от молителя на опасната обстановка в А. и актуалните данни за ситуацията там/ което не е обсъдено от административния орган/ и незаконосъобразно не е допусната молбата до производство по общия ред. Нещо повече дори – обстоятелството, че оспорваният не е представил документи, които съпътстват молбата в оригинал или, че ответникът изразява съмнение относно тяхната автентичност е правно ирелевантно, тъй като от една страна се касае за въпроси по същество на производството по закрила, които следва да бъдат изяснени именно в него. От друга страна- самият ЗУБ не поставя условие за предоставянето на оригинали на документи от страните в административното производство. Нещо повече- в Решение на Съда от 10 юни 2021 година по дело LH C-921/19 е посочено, че не допуска национално законодателство, съгласно което документи, представени от кандидата за международна закрила на последваща молба, автоматично да не се приема за „нов елемент или нов факт по смисъла на разпоредбата на чл.40, § 2 от Директива 2013/32/ЕС и чл.4 §2 от Директива 2011/95/ЕС, когато автентичността на този документ не може да бъде установена или източникът на такива документи не подлежи на такава обективна проверка. Административният орган не е взел предвид даденото тълкуване на чл.40 от Директива 2013/32/ЕС и чл.4,§1 и 2 от Директива 2011/95/ЕС, според която от една страна преценката на представените в подкрепа на молба за международна закрила доказателства не може да варира в зависимост от това дали става въпрос за първа или за последваща молба и от друга страна, че съответната Държава- членка е длъжна да

сътрудничи с кандидата за целите на оценката на относимите елементи от последващата му молба и нещо повече дори- недоказаната автентичност на даден документ не може да доведе автоматично до извод за недопустимост на тази молба , без да се разгледа въпросът дали този документ представлява нов факт или нов елемент и евентуално дали той увеличава в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95. Следва да бъде отбелязано още , че за да може предоставянето на документ да доведе по силата на чл.40,§ 3 от Директива 2013/32 до разглеждане на молбата по същество в съответствие с разпоредбите на Глава Втора от нея , не е необходимо Държавата- членка да бъде убедена, че този нов документ подкрепя в достатъчна степен последващата молба, а е достатъчно посоченият документ да увеличава в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95. Всичко това прави Решението незаконосъобразно, неотговарящо на условията за редовно действие на административните актове, което предполага отмяната му и връщане на личното дело за разглеждане на молбата в производство по общия ред, като при новото разглеждане административният орган следва да обсъди всички приложени доказателства, отнасящи се до търсещия закрила, както и променената обстановка в страната на произход на оспорвания- А..

Страните не са заявили претенция за присъждане на разноски.

Воден от гореизложеното и на основание чл.85,ал.3 ЗУБ, Административен съд-София-град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №-ВР-33/14.10.2021 година на Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, с което последният не допуснал последваща Молба с рег. № УП-6948/27.09.2021 година на ДАБ от М. С. З. до производство за предоставяне на международна закрила.

ИЗПРАЩА АДМИНИСТРАТИВНАТА ПРЕПИСКА НА ИНТЕРВЮИРАЩ ОРГАН ПРИ ДАБ КЪМ МС НА РБ ЗА НОВО ПРОИЗНАСЯНЕ ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ ПО ТЪЛКУВАНЕТО И ПРИЛАГАНЕТО НА ЗАКОНА.

На основание чл.138,ал.1 АПК,препис от решението да се изпрати на страните.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване ,съгласно разпоредбата на чл.85,ал.4 ЗУБ

СЪДИЯ: